

[Dyremose]

tal i befolkningen og i dette folketing for en tvungen ordning med centrale fonde. Da det er et hovedmål for socialdemokratiet og for regeringen, tilsidesætter man alle hensyn til lønmodtagerne og til lønmodtagernes interesser. Man tænker kun på den magtposition, man kan få for sig selv og fagbevægelsens top, man tænker ikke på at give lønmodtagerne ude på virksomhederne den fordel, det kunne være at opnå en medejendomsret til virksomhederne.

Man er bange for, at det inden for det private erhvervsliv skal gå, som det er gået på boligområdet, at fordi en så stor del af befolkningen ejer sin egen bolig, er det fuldkommen umuligt at forestille sig en nationalisering eller en socialisering inden for det område. Tilsvarende vil det, hvis vi får udbredt ejendomsretten til virksomhederne, ikke bare gennem dette forslag, det er et beskedent bidrag, men hvis vi gennem dette og andre forslag frivilligt får udbredt ejendomsretten til virksomhederne, være umuligt for socialdemokraterne at gennemføre den tvungne ØD-ordning.

Det kunne man såmænd godt sige helt åbent og ærligt, sådan at vi vidste, at det var det, vi var oppe imod, men det ved vi jo altså heldigvis alligevel. Det var bare rart, hvis socialdemokraterne hæderligt stod frem og sagde det.

Med hensyn til det andet punkt sagde ministeren, at hvis man forkorter bindingsperioden fra 5 år til 2 år, så nærmer det sig en kontant vederlæggelse. Ministeren har da formodentlig ikke glemt, at vi har en lov om særlig indkomstskat. Det vil sige, at hvis man efter 2 års perioden afhænder aktierne og har en fortjeneste på dem, så bliver de beskattet i henhold til lov om særlig indkomstskat. Denne lov om særlig indkomstskat har jo netop til formål, at der skal kunne være andre særlige indkomster, som den enkelte kan have glæde af, og igen er det lønmodtagerne, der kunne opnå en fordel. Hvis man reducerede bindingsperioden til de 2 år, hvis man gav dem dispositionsretten efter de 2 år, og hvis de så sælger aktierne, ja, så bliver de beskattet i henhold til lov om særlig indkomstskat. Derfor er der sådan set ingen grund til at tale om, at dette har noget at gøre med en kontant vederlæggelse.

Med hensyn til forslaget om, at medarbejderaktier ikke må forhindre sambeskatning,

vil jeg gerne sige, at jeg synes, ministeren overfortolker de problemer, der vil være i forbindelse med en ændring af § 31 i selskabsskatteloven. Man kan simpelt hen definere, at de aktier, der oprindeligt er udstedt som medarbejderaktier, uanset hvem der måtte opkøbe dem på et senere tidspunkt, giver adgang til sambeskatning, selv om der altså er denne aktiepost hos andre grupper. Jeg synes, at ministeren overdramatiserer kontrollen. Man kunne sagtens lave en ganske enkel regel, som var nem at administrere.

Ministeren siger om forslaget vedrørende udbytte-reguleringsloven, at loven udløber ultimo marts, så derfor er det ikke aktuelt. Det er vi sandelig godt klar over. Vi har kigget med interesse på slutdatoen for udbytte-reguleringsloven. Vi siger da også i bemærkningerne, at i det omfang man gennemfører en sådan lovgivning – idet vi frygter, at socialdemokratiet og regeringen kunne finde på det igen – bør man være forberedt på at sikre, at medarbejderaktier stadig væk kan udstedes uden urimelige hindringer.

Til den socialdemokratiske ordfører, hr. Ervin Jensen, vil jeg gerne sige, at han har ganske ret i at henvise til Jesper Jensens folkeaktionærsatire. Det er lige præcis det, vi er ude på. Vi er lige præcis ude på, at man skal opnå denne følelse af engagement i den virksomhed, man er ansat i. Vi mener, at man fremfor at opfordre parterne på arbejdsmarkedet til at være i konflikt med hinanden, bør opfordre dem til at høre sammen, til at stå sammen om at bringe virksomhederne i en situation, hvor de kan producere os ud af de økonomiske problemer, vi har. Vi mener, at medejendomsret til virksomhederne vil give et fælles engagement og give en forøget trivsel, at det vil være udviklingen. Det behøver man såmænd ikke at være satirisk over for, det er man i hvert fald ikke, hvis man er lønmodtager, og hvis man er blandt de 300.000, som for øjeblikket med glæde deltager i ordningen. For mange lønmodtagere er meget glade for, at vi har en sådan ordning.

Så igen: jeg tror, at den socialdemokratiske ordfører lidt klarere end ministeren gav udtryk for den frygt, socialdemokratiet har for, at frivillige ordninger vil forhindre, at man får den centrale fond på et tidspunkt.

Så blev det nævnt af den socialdemokratiske ordfører, at det specielt er funktionærgrupper, som har udnyttet de eksisterende